

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: ØD - en vej til økonomisk ligeret?

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1977

Emne: Program, partiprogram, partiprogrammer

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[ØD - en vej til økonomisk ligeret?](#) 3

[ØD - en vej til økonomisk ligeret?](#) 4

[ØD - en vej til økonomisk ligeret?](#) 5

[ØD - en vej til økonomisk ligeret?](#) 6

ret 1975

ØD - EN VEJ TIL ØKONOMISK LIGERET?

af Retsforbundets næstformand, tidligere folketingsmand Niels Mølgaard

ØD-ønsket begrundes i reglen af tilhængerne med, at man vil større økonomisk ligeret — mere lige muligheder for os alle i økonomisk henseende. Og det kan der jo rigtignok tales meget for. Med god grund. For der er jo skævhed, så det »basker« i indkomst- og formuefordelingen her til lands. Formuerne er fordelt så skævt som nogensinde: Under 20 pct. ejer over 80 pct. af formuerne. I kraft af monopoler af forskellig art — og ikke — i det store og hele — i kraft af forskellig personlig indsats. Uddannelsesmonopoler, produktionsmonopoler, handelsmonopoler og frem for alt jordmonopolet gi'r skævheden.

UDGIVET AF

RETSFORBUNDET

1977

+

Er ØD et middel mod skævheden?

Men er ØD et middel til at angribe denne skævhed?

For at besvare spørgsmålet må vi gøre os klart, hvad der er tale om med »ØD«.

Forskellige forstår noget forskelligt ved dette begreb.

I den udgave, som den socialdemokratiske regering og LO har foreslået ØD (i 1973) er der imidlertid tale om, at

- Lønmodtagerne skal opspare midler til en central ØD-fond, der ledes af organisationsbøsser.
- Pengene placeres i erhvervslivet — ved aktiekøb — og i øvrigt på pengemarkedet (f. eks. ved obligationskøb).
- Midlerne ejes kollektivt af »tvangsopsparerne« — altså lønmodtagerne, der hver især får beviser udstedt for deres opsparede fondsandele.

Selve tvangsudskrivningen af penge pr. præsteret arbejdstime vil nok ske sådan, at virksomhederne kommer til at lægge ud. Men vær sikker på, at lønmodtagerne kommer til at betale i den sidste ende — for lønudviklingen vil blive nøjagtig så meget svagere, som ØD-bidraget andrager.

Dette angriber jo ikke ét eneste af de monopoler, der skaber uligheden i vort samfund. Men det giver nok noget mere magt (hvad rådighed over penge altid kan give) — til nogle organisationsledere. Magt til at »lege med« i de store kapitalinteres-

sers spil. Men bestemt ikke blot nogen magt til at knægte noget monopol. Og ikke mere magt til den enkelte »fondsmedejer« eller lønmodtager.

Kunne en sådan fond hjælpe os i en arbejdsløshedstid? Næppe noget, der batter noget. Det er nu engang de økonomisk set tvivlsomme forretninger og virksomheder, der går ned — og skulle fondens midler bruges til hjælp dér, ville det være hasard med lønmodtagernes fælles midler. Og det kan man næppe forestille sig, at man generelt vil indlade sig på — om ikke af anden grund, så begrundet i knapheden af fondsmidler. Men selvfølgelig kan man forestille sig enkeltstående tilfælde af godgørelse med disse fælles lønmodtagermidler — hvor det rent politisk passer i organisationsledernes kram.

Ikke et helt betryggende placeringskriterium for betroede midler!

Hermed skal enhver tanke om at etablere en form for ØD ved en kollektiv opsparing ikke afvises. Det kunne tænkes, at overenskomstparterne kunne nå frem til at lade dele af aflønningen ske ved virksomhedsandele — og det lyder bestemt tiltalende. I princippet. Parterne må bare ønske det — som udgangspunkt. Der kan argumenteres for såvel decentralisering og centralisering. Den centrale fond forflygtiger den nærdemokratiske tankegang i vises ØD-ønsker, men rummer selvfølgelig nogle centrale magtfor-

dele. Spørgsmålet om ØD eller ej og om den eventuelle form bør imidlertid afgøres direkte af de implicerede: Forhandlingsparterne på arbejdsmarkedet.

Når man har villet en politisk gennemførelse af ØD — ad lovgivningsvejen — har det blot været begrundet i tro på, at »sagen» var for upopulær til at blive accepteret som et overenskomstforhandlingsspørgsmål. Sagen ville falde med et brag ved urafstemningerne, når man så, hvordan den tappede lønningsposerne, frygtede man. Så hellere bruge

de dertil indrettede politikere på Christiansborg til at tvinge sagen igennem, har man ræsonneret i LO's top.

Der er altid grund til at afvise en politik, der er manipulation. Det er socialdemokraternes ØD-forslag. Man vil øget magt til magtfulde — men siger, at man vil økonomisk ligeret i vort lille land i Skandinavien. Men »økonomisk ligeret» har ikke ligeret — snarere slet ingen ret — på programmet.

Man kæmper for ØD og forråder ligeretten.

Hvordan skaffer vi økonomisk ligeret?

Ved at angribe alle de monopoler, der suger ud her og der og overalt. Sikre os imod disses udbytning. Selvfølgelig skal vi herunder effektivisere Monopoltilsynet — hvilket er enkelt: Vi skal befri det for alle dets overflødige opgaver med kontrol på steder, hvor konkurrencen holder prisudviklingen i ave. Så bliver der kapacitet til at tage sig af det væsentlige: At kontrollere de egentlige monopoler og gribe ind mod udbytteri.

Men det allermest voldsomt virkende »monopol» må ikke glemmes: Jordmonopolet. Få ejer megen jord — mange lidt og mange intet. Men denne jord stiger og stiger i værdi. I de senere år med lige så store gevinster til jordejerne til følge som den samlede lønsum i vort hovederhverv, industrien. Det g' r skævhed. I ind-

komster og formuer. Uden nogen rimelighed. Lad os få en jordreform, der inddrager disse gevinster til vores allesammens bedste. Det vil også sænke renten, dermed mindske omkostningsniveauet, øge konkurrenceevnen og dermed bekæmpe arbejdsløsheden. Og det vil lette generationsskiftet, standse den indenlandske og den stadigt stigende udenlandske spekulation og begrænse inflationen.

Det var meget på én gang — men følgerne af en sådan jordreform er faktisk voldsomme. Retsforbundet har forslag til en sådan jordreform klar.

Niels Mølgaard.

FRIHED OG LIGE RET

RETSEFORBUNDET'S

IDÉPROGRAM

OM ØKONOMISK LIGERET:

Enhver er retmæssig ejer af det fulde udbytte af sit eget arbejde og råder frit derover, når han har betalt sin andel af retsstatens fællesudgifter.

Alle har lige ret til naturens rigdomskilder og til de værdier, der opstår gennem samfundets udvikling og som følgelig ikke skyldes enkelte personers indsats.

Den enkelte jordejer må holde de øvrige borgere skadesløse ved at forrente det af ejeren ufortjente element i jordens værdi som skyld til samfundet.

Enhver har ret til fri erhvervsudøvelse, herunder også handel med udlandet.

Adgang til uddannelse må stå åben for enhver.

Varigt handicappede og kronisk syge sikres betryggende forsorg og adgang til revalidering.

Undertegnede ønsker:

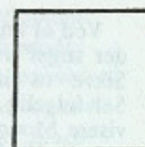
- Nærmere oplysninger om DANMARKS RETSEFORBUND
- Abonnement på ugebladet VEJEN FREM –
årsabonnement kr. 104,
pr. kvartal kr. 29,00
- At indmelde sig i DANMARKS RETSEFORBUND
- At indmelde sig i DANMARKS RETSEFORBUND UNGDOM

Navn: _____

Stilling: _____

Adresse: _____

Sæt kryds ud for det ønskede
eller ring: (0192) ØBro 883

DANMARKS RETSEFORBUND

KROGHSGADE 1
2100 KBH. Ø.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk